

## VER WEG — DICHT BIJ.

---

*A*l zijt ge ver, ver weggegaan,  
Gij bleeft me in 't harte wonen;  
Blik ik in 't hart, dan blijft het mij  
Uw beeltenis vertoonen.

Ik heb uw beeld me in 't hart gegrift,  
En 't zal er nooit verbleeken;  
De zon der liefde speelt er op,  
Wier straalglans niet *kan* breken.

Ik heb in 't hart uw beeld omkranst  
Met frissche, witte rozen;  
De schoonste, die mijn tuintje biedt,  
Heb ik u uitgekozen.

En rond uw beeld in 't harte zal  
Het zoete lied niet zwijgen;  
't Zal hoog en teêr, met vol accoord  
Diep uit mijn harte stijgen.

Al zijt ge ver dus heengegaan,  
Gij blijft me in 't harte wonen;  
Blik ik in 't hart, dan zal het mij  
Uw beelt'nis steeds vertoonen.

AËTOS.

---